

מדינת האשורים.

פיתרון מודרני לשאלת האשורים

אינדקס

1. שאלת האשורים
2. אבטחת הפזורה
3. מרכז
4. הבסיס למדינה אשורית
5. סיכום

1. שאלת האשורים

האומה האשורית נמצאת בנקודת השבירה שלה - רובנו, מפוזרים מאחורי קווי חוץ. מעולם לא היה קל יותר לאבד את דרכי אבותיך, ומעולם לא היה מכריע יותר לשמור על הדרכים הללו בחיים עבור האומה שלך.

המיעוט מאיתנו, שלקח את הקורבן להישאר במולדתנו, מוכה מכל ביטחון בחיים. האויב מונע מהם כל צורה של שימור עצמי. הם מותקפים, נותרים לחיות במצב מתמיד של פחד כאזרחים סוג ב' בארצם שלהם, נאבקים אפילו לשמור על הזכויות על הבתים שהשאירו להם אבותיהם. אין להם ביטחון כלכלי, פיזי או נפשי; האשורים במולדת חיים בכאב ובחוסר מזל, כל זאת בזמן שעצם זהותם נגזלת ונחטפת על ידי מי שמבקשים להיכחד. הם נותרים מיואשים, רק כדי לחשוב שהפזורה שלהם שכחה מהם.

הפזורה הפכה חשובה לא פחות כמו המולדת; ללא פזורה מאובטחת, לא תהיה אשור. עלינו, הפזורה, להתגייס ולהראות לבני המולדת האמיצים שלא נטשנו אותם, לא שכחנו אותם, ושניסיונות ההחלפה הדמוגרפיים של אויבינו לא יהיו קבועים. זכותנו הבלתי מעורערת על אדמות אבותינו לא תוחרם.

האומה שלנו מסומנת כקדושה בדם הקדושים שלנו. זו חובתך, אשורי, לא לתת לקורבנות הקדושים שלנו להיות לשווא.

ניסיונות קודמים לפתרון

כל ניסיון לפתרון החורג מהסתמכות עצמית תמיד יהיה כישלון. זה מעבר לתחנונים כאלה שנזעקו בפתטיות לזרים כדי להציל את האומה שלנו עבורנו; זה חל גם על אלה שהיו תלויים במוסדות המתנגדים ישירות לקיומנו לאישור משימותיהם למען עמנו.

הסתמכות עצמית היא האופציה היחידה שלנו, וכאשר משתמשים בישויות זרות, אין לסמוך עליהן או להתחנן בהן. באשר לתלות ולהתחנן בארגון זר פירושו לרומם אותו לעמדה שבה הוא יכול לשפוט ולקבוע מה אנו עשויים לעשות, כל זאת תוך כדי מראה של חלשים ודמורליזציה בתהליך.

האשורים חייבים להבין שאנחנו היחידים שיכולים באמת להציל את האומה שלנו, בדיוק כפי שאנחנו הבסיס לאומה האשורית עצמה. למרות שהיו מעט ניסיונות לאחרונה לסלף מה זה אומר להיות אשורי, לפרש זאת עם השתייכות פוליטית או דתית; יש להתעלם מניסיונות אלו.

ללא קשר לפעולות שצוינו בתהליך ההטמעה הנוכחי של הפזורה, חיוני להבין שהסתמכות עצמית לא מתרחשת מעצמה. זו הייתה הטעות הקטלנית של הברית האשורית האוניברסלית (AUA), אשר הפכה אותה ללא יותר מאשר ארגון המשמיע קריאות נואשות לאנשיו מדי שנה, ללא גוף ממשי של סמכות לאכוף קריאות כאלה ולעודד יוזמה ברחבי הפזורה הבינלאומית שלנו.

2. הבטחת הפזורה

אבטחת הפזורה אינה מתחילה בלחימה בהתבוללות בקרב קווי חוץ. אבטחת הפזורה מתחילה במולדת. כל אשורי אמיתי יודע מהי התבוללות, למה אנחנו צריכים להילחם בה ולמה אנחנו צריכים לשמור על עצמנו; מסיבה זו, אני לא אכתוב במיוחד על המטאפיזיקה של ההתבוללות עצמה.

פרק זה, מוקדש לפזורה הבינלאומית שלנו, מבוסס על שיטות טיפוח הסתמכות עצמית; שכן ברגע שמטפחים הסתמכות עצמית, כל סימפטום של התבוללות מתפוגג באופן טבעי לא משנה באיזו מידה עם כבר אבד [להתבוללות]. כאשר מטפחים הסתמכות עצמית, אתם מטפחים אתוס קולקטיבי מחודש, שנולד מחדש מתוך הלהבות האדישות של ההתבוללות, ויוצר אחדות שהוכנסה לקהילה על ידי רוח לאומית בעלת כוח בלתי נספר.

צריך לזכור; אהבה, קנאות ואחדות יצילו את האומה שלנו. שלושת המאפיינים הללו הם שעושים אשורי. שכן כאשר לחברה יש את שלושת המאפיינים הללו, היא משיגה טוהר, תשוקה ונאמנות שאין כמותה, שבה נוצר כוח מלוכד שלא עוצר אלא להשיג את מטרותיו. להבטיח את הפזורה זה לגלם אותה באתוס הקולקטיבי החדש הזה. זו הסיבה שהבטחת הפזורה, בניגוד לאינטואיטיבית, אינה מתחילה בגולה; אדרבה, כדי שהכוח העוצמתי הזה שאני מדבר עליו יתעכל לתוך הפזורה שלנו, עלינו לקצור אותו ממולדתנו, ובמולדתנו עלינו לעכל אותו גם.

לטפח הסתמכות עצמית

לשם לידתו מחדש של כל עם למעמד של נושאי מדינה, צריך להיות אתוס קולקטיבי מחודש שנוצר על ידי אירוע משותף שמקיף את מכלול העם, דוחף אותם לעבר רצון של שימור עצמי. עבור היהודים, החוויה המשותפת של השואה והאנטישמיות בפזורה היא שאיחדה אותם תחת האתוס של הציונות. עבור הארמנים, החוויה המשותפת של רצח העם הארמני במולדתם היא שאיחדה אותם תחת האתוס של היי דאט. הבעיה כאן היא שאשורים אינם יהודים ולא ארמנים. אנחנו, בניגוד ליהודים בתקופת השואה, לא יכולים לשרוד בפזורה בלי להיכנע להתבוללות, כי אנחנו לא אתנו-דתיים על פי חוק. אנחנו, בניגוד לארמנים בתקופת רצח העם הארמני, איננו פזורה של מיעוט - אלא אנחנו פזורה של רוב; ההערכה היא ש-9 מתוך 10 אשורים כיום קיימים בגולים ממולדתם.

זה בלי להזכיר ששנינו רבים פחות ונרדפים באותה מידה; גם אם ההמתנה לסבול מרדיפה ורצח עם כל פעם מחדש בהנחיה של רתימת אתוס קולקטיבי מחודש הייתה אופציה, זה לא יהיה בר-קיימא. דם אשורי הוא זהב - אפילו חיים אשוריים בודדים הם קורבן יקר מדי מכדי להקריב למען תודעה לאומית מחודשת. מה אם הייתה דרך לטפח הסתמכות עצמית מבלי לסבול מאירוע טראומטי משותף? הייחודיות החיובית.

הייחודיות החיובית

השילוב של ביקור במולדת שממנה גולת, והכל תוך כדי לימוד הזוועות המורכבות של רצח העם שפגע והגלה את משפחתך הוא אחד הקוקטיילים הרעילים ביותר של רדיקליזציה שיש.

אם חוויה זו תהפוך לחוויה משותפת בקרב הפזורה הבינלאומית האשורית, היא תחייה את האתוס הקולקטיבי של הסתמכות עצמית חזק בדיוק כמו מה שהיהודים ראו לאחר מלחמת העולם השנייה, כל זאת מבלי לאבד טיפה של דם אשורי יקר.

ברגע שכל אשורי לגם מהקוקטייל הזה, הם יחזרו הביתה לגלות בתחושת האהבה, הקנאות והאחדות; תחושת האשוריות. זה יצור ואקום כוח. ואקום כוח זה ידגים שהפזורה הבינלאומית מוכנה ומוכנה להתאחד למען שיפור האומה שלנו, לשימור עצמי של עמנו.

בוואקום הכוח הזה ניתנת הזדמנות לריכוזיות הפזורה שלנו. איפה בהזדמנות זו, תינתן לגוף סמכות לאכוף יוזמה ושיתוף פעולה בין הפזורה הבינלאומית שלנו. היעדר סמכות זו הוא הטעות הגורלית של AUA; כדי שקונגרס עולמי יאכוף יוזמה, יש לטפח הסתמכות עצמית. תרבות של הסתמכות עצמית היא המולידה את הסמכות השלטת של הלאומיות. ללא תרבות של הסתמכות עצמית, אין סמכות; אין אהבה, קנאות או אחדות; חוסר משמעת וחוסר בגרות המעכבים כל תנועה קדימה עבור האומה הקדושה שלנו.

מחלקות

הזמן הוכיח שהאשורים מוכנים יותר להקים ארגוני סיוע לבני עמם. כאשר לארגון סיוע היה מספיק זמן להתבסס ולצמות, לעיתים קרובות הוא יפתח התמחויות באופן טבעי. למען הפשטות, להלן טבלה המדגימה ארגוני סיוע אשוריים והתמחויותיהם:

שם הישות	התמחות	מקבילה ממשלתית
שלמא פאונדיישן	פיתוח כלכלי ואיסוף מפקדים	חטיבת תשתיות, כלכלה ושירותי מדינה [אוסטרליה]
גישרו	תגלית	משרד העלייה [ישראל]
בית קאנו	חינוך	משרד החינוך [בריטניה]
מכון אתותי	פיתוח, חינוך והשמה בעבודה	משרד החינוך [ארה"ב] משרד העבודה והרווחה הפדרלי [גרמניה]
יועצים אשוריים	פיתוח כלכלי בתפוצות	משרד התפוצות [ישראל]
חברת הסיוע האשורית	סעד הומניטרי ופיתוח חינוכי	הלשכה לסיוע הומניטרי [ארה"ב] משרד החינוך [ארה"ב]
חויידא	פיתוח חינוכי והצלחת תלמידים	משרד ההשכלה הגבוהה [ברית המועצות] משרד לגישה הוגנת [בריטניה]

*השדה המקביל הממשלתי מדגים לאיזה ארגון תיפול הישות המיושמת כיוזמה, לאו דווקא התגלמות, על ידי שימוש בסוכנויות ממשלתיות בפועל כדוגמאות.

האשורים הם בוני מדינה טבעיים; בדיוק כמו האימפריה הניאו-אסורית והבירוקרטיה האכזרית שלה לפנינו, האשורים כיום כשהם מודחים לחוסר אזרחות, עדיין מבקשים לבנות ארגוני סיוע המשרתים את עמנו באותו אופן שבו הייתה ממשלה אסורית. עבור אשוריסט, השלב הראשון בהתבוללות הוא הדמורליזציה. בהתחשב בנסיבות הנוכחיות של האומה שלנו, אני לא יכול להאשים אדם עם לב טוב על כך שהוא דמורלי. אבל אדם עם לב טוב חייב להסתכל מעבר לדברים המדאיגים אותו; עליו להסתכל מעבר להתנהגות המתבוללת של עמו ולמצבה המיואש והמשפיל של האומה שלנו. ברגע שאתה מסתכל מעבר לכל זה, אתה יכול להתחיל לראות את האור הזוהר באופק.

האור הזוהר הזה הוא האמת הבלתי מעוננת - האמת שלעמנו עדיין אכפת מהאומה שלנו. רובם המכריע של האשורים דואגים לשלהם, רוצים לעזור לשלהם ורוצים להיות אחד עם שלהם. כאשר אדם מזדהה עם קבוצת אנשים, הוא מתייחס לשימור העצמי של אותה קבוצה כאל שימור עצמי שלו. יש מספר לא מבוטל של אשורים המזדהים תחילה כאשורים, לא כעיראקים או כל מדינה אחרת, לא כנוצרים או כל דת אחרת לפני מוצאם האתני; אלא כאשורי. האשורים הללו הם הטיפוסים שעובדים בארגוני סיוע כאלה המפורטים לעיל, שמוכנים להקריב מתוך האהבה המוחזקת לעמם. לא משנה עד כמה המצב שלנו נראה שומם, יש עבודה מוכנה לעשות, ואנשים מוכנים לעבוד. יש בסיס קיים להתרחב ממנו; קרובים ככל שיהיו, אנחנו עדיין רחוקים מהכחדה מוחלטת.

3. מרכז

זה דבר יפה שיש אשורים שעדיין מוכנים להקריב למען אשור שלהם, מגיעים עד כדי יצירה והפעלה של ארגוני סיוע למען שיפור העם שלנו. זה בסיס טוב אבל ברור שזה לא מספיק. סוגיית השורש הגדולה ביותר הקשורה לאשורים כיום, מלבד המחסור שלנו במספרים, היא חוסר היכולת לפעולה אשורית משמעותית. אנחנו עם קיפאון בגלל המבנה הנוכחי שלנו. כל מה שקשור אלינו מפוצל לכמה כתות לא משתפות פעולה, או גרוע מכך, עוינות. מציאות מצערת זו מוטבעת בנוסף במוסדות החיוניים ביותר שלנו. מהכנסיות שלנו, מהפוליטיקאים שלנו, מהמיליציות שלנו, והכי חשוב מקהילות הפזורה שלנו.

אנחנו עם מפוצל מאחורי קווים זרים. אף אחד מהארגונים שלנו לא משתף פעולה, ואם כן, זה מינימלי (כגון קואליציית הפעולה האשורית). עבור רובנו בפזורה, חוסר הארגון הזה הופך את ההתבוללות ליעילה ביותר.

אנחנו צריכים שיתוף פעולה ואינטגרציה בקנה מידה בינלאומי. לביזור יש יתרונות, אבל היתרונות שלו הם הגנתיים בלבד, הקשורים להישרדות. לאיזה תועלת לא לשים את כל הביצים שלך בסל אחד, אם כל הסלים שלך ישברו לאט לאט? כל פעולה התקפית משמעותית עבור האומה שלנו תחת המבנה הנוכחי הזה היא בלתי ניתנת לביצוע. יש ליצור רשת בינלאומית, לא עבור הארגונים שלנו, אלא עבור הקהילות שלנו בבסיס הארגונים שלנו.

קונגרס אשורי עולמי

כדי להשיג ריכוזיות, נדרש מרכז של קוהרנטיות. מרכז של קוהרנטיות שבו ארגונים יכולים להציג את עצמם קדימה כנציגים של הקהילות שלהם, מתוך כוונה לשתף פעולה זה עם זה כדי להרכיב החלטות פוליטיות עבור האומה שלנו. זאת על מנת שמשלחות אלו יוכלו לחזור לקהילות שלהן ולבצע החלטות כאלה ביוזמה ובסמכות.

במרכז זה של קוהרנטיות תושג היכולת המיידית לפעולה אשורית משמעותית שבה חסר לנו היום. ה-AUA ניסתה להבין זאת אך ללא הועיל.

כדי לגשת לקהילה, כדי להחזיק בה סמכות ולהפעיל החלטות (בהנחה שהקהילה טיפחה רוח של הסתמכות עצמית), צריך קודם כל גישה לארגונים המשרתים ויכולים להפעיל סמכות באותה קהילה בהתאמה. ארגונים הם המפתחות לקהילות שלהם.

כאשר לקהילה אין תרבות של הסתמכות עצמית, הארגונים היחידים המחזיקים ביכולת להפעיל יוזמה (על מנת להפיק תוצאות מוחשיות) הם ארגוני סיוע. הסיבה לכך היא שארגוני סיוע פועלים כדי לעזור לאומה; ואילו ארגוני הפדרציה פועלים כדי לאסוף את האומה שלהם.

ארגוני סיוע אינם זקוקים לתרבות של הסתמכות עצמית כדי לפעול ביעילות, שכן הם פועלים לשרת את הקהילה, שאינה מצריכה קונצנזוס משותף לשימור עצמי. ארגוני הפדרציה, הפועלים לאיסוף הקהילה, דורשים תרבות של הסתמכות עצמית ללא הגבלת זמן, שכן המסה הקולקטיבית של עמנו היא זו אשר בוחרת להתאסף לפי רצונם בהוראת הארגונים האמורים, ועל ידי כך מספקת סמכות לארגונים כאלה.

זו הסיבה שכדי לטפח בתחילה תרבות של הסתמכות עצמית, זה חייב להיעשות מידיו של ארגון סיוע. ארגוני סיוע הם הארגונים היחידים שיכולים לפעול כיום עם יוזמה ללא הסתמכות עצמית. זו הסיבה שאף פדרציה, כנסייה או כל ארגון אחר שהחזיר אנשים למולדת לא הצליחו להציג את התוצאות שגישרו הפיק.

מסיבה זו, מועצת הארמים העולמית תיכשל, באותה דרך שה-AUA עשתה:

- אין תרבות של הסתמכות עצמית בקהילות הממוקדות שלהם.
  - אין ארגוני סיוע המשולבים בקונגרס/מועצה.
  - אין מאמץ לשלב השתייכות פוליטית.
- כדי שקונגרס שיש לו כוונה לארגן פעולה אשורית משמעותית כדי להצליח, יש צורך קודם כל לטפח תרבות של הסתמכות עצמית. כדי לטפח הסתמכות עצמית, יש להשתמש ולהרחיב את השימוש בארגוני סיוע, הארגונים היחידים המחזיקים כיום ביוזמה.

בינלאומיות אשורית

הבסיס לקונגרס האשורי העולמי, שישמש כזרוע הדיפלומטית של העם האשורי, הוא הקהילה הבינלאומית האשורית. כל קהילה אשורית, מרוסיה ועד אמריקה, משבדיה ועד אוסטרליה, צריכה להתאחד. תרבות של הסתמכות עצמית אינה מספיקה, אך היא רק צעד קדימה בנתיב הריכוזיות בקרב הקהילה הבינלאומית שלנו.

הצעד הראשון של כל קונגרס עולמי הוא טיפוח הסתמכות עצמית ללא הבחנה. כל אשורי בעולם צריך להפנים את רוח האשוריות. ברגע שהקהילות שלנו (שכעת מבודדות) יטפחו את הרוח המחודשת הזו, תהיה תמיכה בסיסית של הקהילות המבודדות שלנו כדי להתרכז.

תמיכה בינלאומית בריכוזיות תהפוך לנו מולדת ברגע שהסתמכות עצמית תטופח בתוך הקהילות שלנו. אז יהיה זה אך טבעי, שעצם המוסד שמימן את הטיפוח הזה של הסתמכות עצמית, ימלא את ריק הכוח שנותר לו על ידי ריכוז הקהילות הבינלאומיות הקנאיות שלנו כיום. שבו על ידי כך, הקהילות שלנו יכולות לקשר יחד למען מטרת השימור העצמי שלנו אל הנצח.

ברגע שהקהילות שלנו מתבודדות זו עם זו באמצעות ריכוזיות בתוך קונגרס עולמי, כוחה של הקהילה הבינלאומית שלנו יראה את עצמו כמגדלור זוהר. שם תמצאו פעולה אשורית משמעותית. שם תמצא הצלחה ועתיד. שם יבוא האור הזוהר של תקווה באופק לאומה שלנו כדי לחלוק את נוכחותו איתנו.

המולדת

קהילה בינלאומית ריכוזית חיונית להבטחת עתידנו, שכן היא תאפשר לאנשים עצמם לשמש כזרוע דיפלומטית משלהם. עם זאת, זה זניח אם לא נוכל לקיים את האוכלוסייה המדממת ממילא של אשור הכבושה שלנו. ללא קהילה מתמשכת במולדתנו הכבושה, חסר תועלת עבור הפזורה הבינלאומית שלנו להתאסף יחד עם המטרה המשותפת של הגדרה עצמית.

ארגוני סיוע הם לא רק מגוונים ללא הסתמכות עצמית. הם מחזיקים באיכות שנייה, וזהובה באותה מידה, את האיכות שעושה את הבסיס שלהם. ארגוני סיוע מעניקים סיוע לאלו מאיתנו הזקוקים ביותר לסיוע כזה. אם איזו קהילה שזקוקה יותר מכל, האור המתדלדל הוא המולדת שלנו.

במולדתנו, ישנם שני גורמים המתעוררים באופן עקבי ביחס להחלפה הדמוגרפית הממוקדת שלנו - שני פצעים שבהם המולדת שלנו מדממת. הפצע הראשון, חוסר ביטחון באזורים עבור עמנו - פצע שהופך את החיים לבלתי נסבלים. הפצע השני, היעדר הזדמנויות כלכליות במולדתנו הכבושה - פצע שמרעיב את עמנו.

יש צורך, עבור הפזורה הבינלאומית שלנו, ריכוזית או לא, לפעול בכל החזיתות לקראת מולדתנו. היררכיה הכרחית, אם נצליח במאבק הקדוש הזה, היא להציב את מולדתנו בראש ובראשונה מעל הכל. ארגוני הסיוע שלנו, הפועלים תחת קונגרס עולמי או לא, צריכים תמיד לשמור על המאבק לשימור אוכלוסיית המולדת שלנו נגד השינוי הדמוגרפי של האויב.

4. הבסיס למדינה אשורית

הבסיס למדינה אשורית הוא בקונספירציה. בסופו של דבר, אם האשורים ירצו לשמור על עצמם לעתיד ללא הגבלת זמן, אין דרך שלווה לעשות זאת. מדינה אשורית, האופן שבו מובטחת שימור עצמי, עומדת בסתירה ישירה לאינטרסים של מעצמות רבות. מציאות זו היא שמכתיבה את הבסיס של מדינה אשורית - קונספירציה לשימור עצמי כנגד נסיבות קשות.

בלי הסתמכות עצמית, בלי רצון לשימור עצמי, אין אשור - כי בלי הסתמכות עצמית, לא יכולה להיות קונספירציה. מדינה אשורית דורשת ריכוזיות של הפזורה שלנו, מה שמצריך בתורה תרבות קולקטיבית של הסתמכות עצמית. תרבות של הסתמכות עצמית מחייבת להדליק ניצוץ בכל אשורי. ניצוץ שמעמיד את האומה מעל עצמו.

כאשר מטפחים הסתמכות עצמית, נצטרך להשליך דרכים מסוימות של הישן ולפנות מקום לחדש. יש להדגיש, רפורמה בזהות האשורית היא הכרחית, ולא תהפוך את האשורים לפחות אשורים. התרבות, השפה, המנהגים והמסורות שלנו לא יושלכו, אלא יישמרו בכל מחיר.

למרבה הצער, יש לציין, הקשישים שלנו מתבצרים לא פעם בדרכי הישנים, ואפשר להבין זאת. הבעיה כאן אינה נעוצה בעובדה שהקשישים שלנו הם שמכתיבים את הנעורים שלנו, אלא דרכי הזקנים פוגעות בזהות מתוקנת. הוא לבדו, בעל הנוער, מרוויח את העתיד. עלינו להבטיח שבעתיד תהיה אשור בתוכה, כי אם לא, גם אנחנו לא ניהיה בה.

דרכי העתיקים

אשורים לא מתנהגים כמו עם אמיתי. בפועל, רוב האשורים הם שבטיים – מה שלא יוצר עם. כדי להיות אשוריסט, נדרש שתממן את כל המולדת שלך מעל הכל.

אם ברצוננו להבטיח את המשך קיומו של עמנו העתיק, עלינו לאמץ מחדש את המעלות האבודות שכל האנשים האמיתיים מגלמים כיום: סגולות ההקרבה, הן פיזית והן רוחנית, למען עצמו. בזהות החדשה הזו הבסיס שלנו יתגבש.

במדינה אשורית, זה לא יהיה חשוב מאיזה שבט או אזור אתה בא. כל עוד אתה אשורי, תמצא בית בכל שבט או אזור. זהו סנטימנט שכל אשורי צריך להחזיק בו, אולם למרבה הצער, סנטימנט זה אינו סנטימנט שקל לקדם אותו בתפוצות.

הדרך לקדם זאת תהיה באמצעות מדיניות יישוב מחדש, במסגרתה יורשו לאשורים לחזור לכל כפר שהכי נוח להם, תוך מניעת כל המשך השתייכות שבטית מעל השיוך הלאומי.

"אני לא טיראיה ולא תחומניה, אני לא בן העמקים ולא בן ההרים, יעקוביט, כלדי, נסטוריאני ופרסביטריאן, ובקול תקיף הוא יאמר לך, 'אני אשורי'."

האנשים היקרים ביותר שלנו

לפני שהיה משהו, היו האנשים שלנו. לפני המדינה, לפני הקונספירציה - היה העם האשורי, שחיכה בחוסר מעש להעיר אותו בשם האל. אסור לנו לאבד תקווה בעמנו, כי בלי העם שלנו אין לנו כלום.

העולם יביא לידי ביטוי את מה שהאנשים שלנו יבחרו לגלם. לרוע המזל, עמנו מגלם רוח של אדישות; העולם הוליד אדישות כלפינו. האדישות היא התסמין הקטלני ביותר השייך למחלת ההתבוללות. אדישות היא אובדן התרבות, השפה, הקהילה, והכי חשוב - הדם.

אובדן התרבות, השפה או הקהילה של האדם הוא מזיק ביותר, אך למרבה המזל ניתן להחלים. איבוד הדם, לעומת זאת, הוא מכה אחרונה לגופו של העם האשורי. שכן ברגע שאתה מאבד את דמך, אתה מאבד את ההמשכיות העתיקה שלך שיורשת לך באופן אינסטינקטיבי את הזכות הבלתי ניתנת לערעור למולדתך, ארץ אבותיך ואבותיהם לפניהם - הארץ שרבים מאיתנו נעקרו ממנה שלא כדין.

ברגע שהעם שלנו יגלם את רוח האשוריות, דרך האש הנדלקת מחדש של הסתמכות עצמית, העולם יוליד מדינה אשורית. כדי שאשור תקום, העם צריך לקום איתה. לבה של מדינה אשורית הוא האנשים שמרימים אותה אחד למען השני, ובלי מחשבה שנייה, מציתים מחדש זה את הלהבות של זה כשהם מותשים. הצעד הראשון והחשוב ביותר למדינה - חידוש העם שלנו.

5. סיכום

האומה האשורית נמצאת בנקודת השבירה שלה. אי אפשר לדחוף מספיק שאנחנו הדור האחרון שניחן בסיכוי להבטיח עתיד לעמנו. זה תלוי בדך לקבל, כייעוד שלך, את הכבוד להיות סוכן של רצון האל. להרים את הצלב שלך שהוא הפקיד אותך בו ולתפוס את הסגולה שאין כמותה של התמסרות לעמד.

האשורים של ימי קדם נולדו על פני האדמה כדי לכבוש.

האשורים של התקופה הקלאסית נולדו על פני האדמה כדי לבשור.

האשורים של ימי הביניים נולדו על פני האדמה כדי להתנגד.

זה אתה, האשורי של הזמנים המודרניים, שנולד עלי אדמות כדי לקדם את רצון האל.

עלינו לעשות זאת לייעודנו לעורר מחדש כמה שיותר אשורים - התאחדות עם אחיך ואחיותיך כדי לבצע פעולה אשורית משמעותית. עלינו ליצור תרבות של הסתמכות עצמית לפני שיהיה מאוחר מדי.

האומה האשורית היא ענק ישן. הגיע הזמן שהענק יתעורר ויחזיר לעצמו את מה שבצדק שלו. אם אנחנו מסרבים להתעורר, להתאחד ולהסתמך על עצמנו - ההשלכות הן הרבה יותר קשות מסתם להיות ללא מדינה. ההשלכות של הפסד בקרב הקדוש הזה הן שאנחנו נכחד. אלוהים מחזיק אותנו בתוכנית שלו. זה תלוי בדך להילחם למען עתיד הדורות המתמשכים שלך - למען רצון אלוהים עלי אדמות כפי שהוא במלכות השמים.

קריאה לפעולה

לנוחות הקורא, להלן גישה פשטנית אך פרגמטית כלפי מעמד הממלכתיות של אשור שלנו. זה מפגין מאמץ להעביר סמכויות פוליטיות מהכנסיות שלנו לעמנו באמצעות קונגרס עולמי, שימש כזרוע הדיפלומטית של העם האשורי.

1. ארגון גישרו לבינלאומי, לכוון את בני הנוער הבינלאומיים לטיולים בבכורה.
2. שלב את סייפו סנטר לתוך גישרו.
3. להקים תוכנית הסברה לתפוצות תחת זווואה.
4. לבינלאומי עוד יותר את Zowaa (ADM רוסטוב, ADM פריז).
5. להקים מועצה בינלאומית לסניפים הבינלאומיים של Zowaa.
6. השקיעו ביוזמות מקומיות לשילוב ארגונים אשוריים ב-Zowaa.
7. להעניק לארגונים מקומיים את היכולת להציג במועצה הבינלאומית.
8. תחת המועצה הבינלאומית, להקים תוכנית שנתית לקונגרס עולמי.
9. לאכוף את החלטות הקונגרסים העולמיים באמצעות המועצה הבינלאומית,
- מה שיבטיח שיתוף פעולה ברמה המקומית של כל סניף ספציפי.
10. לב ליבה של רשת בינלאומית זו חייב להיות בכוונה ליצור מדינת אשור, ולכן יש להקים משרד לשיפור מתמיד כדי להבטיח שהחלטות הקונגרס העולמי השנתיות תואמות כוונה זו.

חיא אשור.